

ЗА інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп.

№ 23 (264)

П'ятниця, 12 червня 1987 року.

Виходить раз
на тиждень

ОБОВ'ЯЗОК — ВЧИТИСЯ

І ВСЕ ЦЕ — СЕСІЯ...

СЕСІЯ...

СЕСІЯ...

ЗУСТРІЧ З КАНДИДАТАМИ У ДЕПУТАТИ

Активно готуються до наступних виборів на виборчій дільниці № 46, яка розташована у гуртожитку № 5. До складу її входять округи №№ 191, 192, 193, 194 і 195 по виборах до Ленінської районної Ради народних депутатів та №№ 120, 121 і 122 — по виборах до міської Ради. Массово-політичну, агітаційну роботу проводять тут партійні організації факультетів радіотехнічного та автоматичного та мікроелектроніки.

На агітпункті — великий вибір матеріалів про радянську виборчу систему, документів по соціально-економічному прискоренню, перебудові, які здійснюються в країні. Агітатори вчасно провели перепис виборців, перевірку списків.

А днями в агітпункті відбулася зустріч з кандидатами у депутати.

Виборці зустрілися з приємальницею замовлень об'єднання «Побутрадіотехніка» О. К. Носанчук, головним інженером обласних тепломереж В. Ф. Жердецьким (кандидат у депутати районної Ради) і зав. організаційно-інструкторським відділом міськвиконкому В. С. Савельєвим, водієм спецавтобуса № 13 О. О. Кравчуком (кандидат у депутати міської Ради).

Довірені особи розповіли про життєвий і трудовий шлях кандидатів. Потім кандидати у депутати відповіли на численні запитання виборців і запевнили, що не пошкодують сил для того, аби виправдати високе довіря, гідно виконувати відповідальний обов'язок представників трудящих у Радах.

В. ОЛІЙНИК,
агітатор,

Випускники, які вже мають певний стаж роботи, внесли ряд своїх пропозицій щодо поліпшення підготовки спеціалістів. Гадаємо, ці зауваження повинні послужити ректорові, керівництву факультетів і кафедр у справі їх перебудови. Ось загальні пропозиції (конкретні щодо окремих спеціальностей передані на факультети).

Призначення майбутніх випускників необхідно робити на третьому курсі.

Студентів треба готувати з врахуванням вимог сучасного виробництва, оскільки, прийшовши на підприємство, випускник має дуже розпливчату уяву про нього.

Щорічно коректувати учбові програми у відповідності з досягненнями науки й техніки.

Підняти рівень викладання всіх дисциплін.

Необхідно, щоб курс дисциплін, які читаються, був строго орієнтований по спеціальності, носив прикладний характер.

Підвищити лекторську майстерність (і то багатьом викладачам). Виклад матеріалу підручника і тільки — недопустимий. Відмінний лектор — це 75 процентів міцно засвоєного на лекції матеріалу. Поганий — навіть підручника немає бажання у руки брати. Ма-

Портрет випускника і інституту

ЙОГО КОЛЕКТИВНО ВІДТВОРЮЮТЬ СЬОГОДНІШНІ МОЛОДІ СПЕЦІАЛІСТИ — ВИХОВАНЦІ НАШОГО ІНСТИТУТУ, ВІДПОВІДАЮЧИ НА АНКЕТУ ЛАБОРАТОРІЇ СОЦІОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ (див. №№ 20, 21 газети).

Матеріал подавати лаконічно, але зрозуміло, доступно. Надати більше самостійності студентам, позбавитися школярських методів навчання і виховання. До-

сліджень. Це повинне знайти своє відображення в учбовому процесі на IV — V курсах.

Студентів, які не бажа-

ють вчитися, виключати негайно. Це оздоровить систему вищої освіти і, головне, атмосферу колективу. Ліквідувати трійчонків шляхом підвищення вимог до підготовки спеціалістів.

Ширше залучати студентів до науково-дослідної роботи, винахідництва, участі у студентських наукових товариствах. Вчити студентів умінню керувати колективом.

Покращити схемотехнічну підготовку студентів з використанням сучасної

биту виконання наказів, які регламентують поведінку студентів.

Посилити вивчення законодавства про соціалістичну працю. Ввести курс з інженерної педагогіки і психології, навчання загальної культури поведінки в суспільстві.

Під час підготовки студентів у вузі доцільно проводити таку їх диференціацію: орієнтувати спеціалістів для технічної роботи; для адміністративної роботи; для наукових

роботи по-новому, їх професіоналізм, компетентність, партійність», — так визначив кадрову політику у вузах міністр вищої і середньої спеціальної освіти СРСР Г. А. Ягодин. Це повинно лягти в основу всього учбово-виховного процесу в нашому інституті.

В. БОНДАР,
зав. кафедрою науково-го комунізму,

М. СИНЕЛЬНИК,
Ж. ХЛИСТОВА,
ст. лаборант.

СЕМЕСТР ТРЕТІЙ, ТРУДОВИЙ

ЗА АДРЕСАМИ РОМАНТИКИ

Ця мандрівка для командира студентського будівельного загону «Кварц» Анатолія Бендаса буде уже четвертою. Навчається він на радіотехнічному факультеті інституту. Після першого курсу їздив комісаром будівельного загону у Липівку Томашпільського району. Ціле літо мостили тротуари, брали участь у спорудженні культурного центру села, дитячих майданчиків, одне слово, набирались досвіду і, як то мовиться, набивали руку.

У 85-му році Анатолій Бендас очолив загін комуністичної праці, який відбув до Хантимансйського Тюменської області. Там залишили свою студентську вулицю, укладену з бетону, і перерахували на рахунок Вінницького Будинку дитини сім тисяч карбованців.

Та особливо пам'ятне минуле літо, проведене поблизу селища Сетово за сорок кілометрів від Тобольська. Тайга, болото, насосна станція газопроводу Уренгой—Помари—Ужгород. Півтора місяця майже кожен день дощ. Жили в приміщенні без вікон — громадська лазня, над якою самі ж зводили дах. Нари, дві лампочки під стелею... Але навіть таке помешкання здавалось раєм після знемогливих трудових буднів.

По телевізору, — розповідає Анатолій, — часто показують, як метрового діаметру труби покривають ізоляційною стрічкою спеціальні машини, а ми це робили вручну, стоячи здебільшого по коліна в воді. Там швидко забуваєш про елегантні костюми, модні туфлі, кеди, кросовки. Постійна форма одягу — брезентові куртка з капюшоном і чоботи. Без чобіт — нікуди: в болоті — гадюк, як у нас жаб. А в теплі сонячні дні допікає комар і мошкара. Для них не перепона ні одяк, ні спеціальний препарат «дета», ні накомарники. Махаш руками, як вітряк. Правда, з тиждень, а потім навчався терпіти.

Не звикаєш тільки до тайги. Краса її увиходить в серце величю й неповторною і так уже з нього й не вибуває. Особливо цікаво дивитись на неї згори, коли летиш до свого штабу, (а він за чотири години польоту на вертольоті).

Тайга — найкраща царица романтики. Дзвенить вечорами студентська гітара, горить вогник багаття. З селища приходять ханти, а коли бригада виступає з концертом — яблуку ніде впасти. Збираються місцеві жителі, вахтовики, чеські спеціалісти, котрі відповідали за технічну надійність проекту. Тоді — пісні до глибокої ночі. Всім дуже сподобалось свято Нептуна, організоване будівельним загonom у День молоді, а особливо купання новачків у холодних водах тайгової ріки.

Надовго запам'ятаються відвідини пам'ятних місць Тобольська — музею і могили Єрмака, музею і кладовища декабристів. Це на все життя...

Труднощі, звичайно, багато, та коли вони стають повсякденням, до якого ти себе внутрішньо готував, то це сприймається, як норма. Якби по-іншому, то, може, не було б так цікаво. Працювали на совість від рання до смеркання. Виробничі норми, природно, виконували й перевищували.

(Закінчення на 2-й стор.)

ЗА АДРЕСАМИ РОМАНТИКИ

(Початок на 1-й стор.).

Причому норми виконували не двадцять шість — за кількістю бійців, а двадцять сім: почесним бійцем студзагону зарахували лейтенанта і поета Олександра Стовбу, котрий героїчно загинув на афганській землі при виконанні свого міжнародного обов'язку. Комісар «Кварцу» Іван Прокіпчук писав листи матері героя, одержав від неї книгу синових віршів з дарчим написом. Заробітну плату Олександра Стовби перерахували на адресу Дніпропетровського обкому комсомолу.

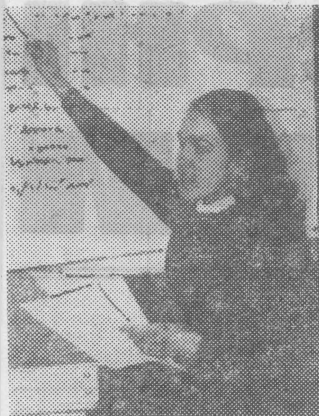
Двадцять грамот за ударну роботу одержав «Кварц» минулого року. Анатолій Бендас був нагороджений Грамотою ЦК ВЛКСМ, його відзначили також туристичною путівкою до Югославії.

...І ось новий трудовий семестр. Цього разу у загоні тридцять чоловік — взяли сімох новачків з другого курсу. Командир і його найближчі соратники Іван Прокіпчук, Юрій Покорнюк, Леонід Корінь, Юрій Гуменюк їдуть за адресою студентської романтики востаннє. Наступного літа вони уже захищатимуть дипломи, отже, треба готувати на своє місце молодшу зміну. Вдруге буде виконробом загону Олексій Портнянкін, котрий пройшов спеціальну підготовку і, коли треба, може стати бетонником, штукатуром, маляром, теслю, каменярем, стропальником, іншими словами — майстер на всі руки. Він і буде для новачків найпершим учителем.

Уже замовлені квитки, заготовляються продукти, командир побував на місці майбутньої роботи — цього разу вони «кинуть якір» аж за Полярним колом в селищі Харп Ямало-Ненецького національного округу, будуть споруджувати другу чергу заводу по переробці й осушуванню піску, який так потрібен новобудовам Заполяр'я.

Настрій студзагонівців чудовий, наміри — бойові, дух — оптимістичний. Залишається тільки побажати невтомним нашим романтикам щасливого літа і ні пуху, ні пера, як завше бажають перед кожним екзаменом.

В. ІВЧЕНКО.

Ці знімки зроблені на восьмій сесії Малої Академії наук.

Втім, це тільки за назвою вона мала, а обсяг її інтересів і напрямків роботи такий багатограний, що навіть не хочеться брати до уваги епітет, котрий у назві. Досить сказати, що на останній сесії, яка за традицією відбувалась в нашому інституті, було подано до захисту більше ста наукових праць. І це учнями сьомих — десятих класів нашої області. Отже, є дерзновенне наукове поповнення, яке неодмінно прийде у вузівські аудиторії!

То ж і не дивно, що пошуком і розробками юних взялися керувати понад 50 докторів, професорів, кандидатів наук, доцентів вищих навчальних закладів обласного центру. На п'яти відділеннях Малої Академії — сільськогосподарському, науково-технічному, охорони довколишньої

ЮНІ ЙДУТЬ У НАУКУ

го середовища, педагогічному, медико-біологічному трудяться більше п'ятиста старшокласників. До їхніх послуг — тридцять вісім наукових лабораторій, дослідні поля і сади, обчислювальний центр обласної станції юнаків. Одне слово, серйозна, широкомасштабна робота.

Приємно усвідомлювати, що Мала Академія зароджувалася у стінах нашого інституту. Спершу тут збирався гурток з кількох учнів — любителів точних наук, який перетворився згодом на перше відділення нині вже досить популярної «фірми», де тепер двісті з лишком «академіків» і сім секцій, що об'єднані під загальним керівництвом проректора ВПІ В. С. Осадчука.

Президент Малої Академії, ректор нашого інституту І. В. Кузьмін урочисто проголошує:

— Диплом про присвоєння звання «Дійсний член Вінницької Малої Академії наук» вручається...

Кращі з кращих, які вже проявили безперечний нахил і здібності до творчості й пошуку, одержують перші посвідчення про приналежність до племені невагмовних і неспокійних.

Хай тут поки-що є якийсь елемент умовності і гри,

але в душі уже пробуджуються ті сили, що можуть стати покликанням не на день, місяць чи рік, а, може, на все життя. І це вже серйозно, це вже виховання майбутньої зміни і пробудження гострого інтересу до цієї можливої майбутності. Керівники Малої Академії роблять благо-

родну справу.

Сесія детально проаналізувала стан роботи й творчості за попередній рік і визначила конкретні завдання для кожного на наступний.

Хочеться побажати успіхів і юним науковцям, і їхнім наставникам з високими науковими титулами.

ЦИВІЛЬНА ОБОРОНА

ЗРОБИТИ ВИСНОВКИ

Нещодавно наш інститут брав участь у навчаннях з цивільної оборони, завданням яких було удосконалення дій служб ЦО в складних умовах. Мета навчань досягнута. І тут треба відзначити злагоджені, чіткі дії колективів енергетичного та радіотехнічного факультетів, обчислювального центру, рятувальної команди, очолюваної І. П. Прокопчуком, санітарної дружини № 1 (Л. А. Лопаткіна), ланки сандружини № 2 (Н. А. Шановська) спостережного поста (В. В. Степанюк).

У роботі збірного евакуаційного пункту відзначилися співробітники науково-дослідного сектора Г. М. Комісаренко, М. І. Пашенко, М. В. Поліщук, А. А. Стахова, Л. М. Кондратьєва, Л. П. Рудоміна, З. Ф. Савуляк, комендант 2-го учбового корпусу В. Ф. Могилевський. А при діях за сигналом повітряної тривоги — начальник ЦО машинобудівного факультету декан Б. Ф. Ліщинський, комендант 2-го гуртожитку А. М. Задніпрянець, зав. кафедрою фізвиховання Я. І. Кулик.

Навчання виявили і ряд недоліків. Серед них: досі не обладнано захищений пункт управління інституту, не всі керівники чітко знають основні положення ведення ЦО, низькою залишається виконавська дисципліна особового складу. Не справилося з поставленим завданням по організації світломаскування електрики (О. Г. Никитін), не наведено належного порядку в захисних спорудах головного учбового корпусу і 4-го гуртожитку. В перші години виникли були непорозуміння при проведенні евакуаційних заходів. Не на належному рівні велася масово-політична робота (скажімо, бойові листки були випущені тільки у сандружині № 1 та на факультетах радіотехнічному і автоматики та мікроелектроніки).

Висновок напрошується один: з метою перебудови ведення цивільної оборони в інституті необхідно підвищити відповідальність посадових осіб за виконання планів і наказів по ЦО, а виявлені під час навчань недоліки ліквідувати до початку нового навчального року.

В. КРИЖАНОВСЬКИЙ,
начальник штабу цивільної оборони інституту.

Діалоги

— Історія якого народу вас найбільше зацікавила?
— Історія фінікійців.
— Чому?
— У підручнику про них найменше написано.
— Я хотів би купити у

вашому магазині копірця.
— А який би ви бажали? Такий, як у мене?
— Ні, трохи чистіший.
— А розкажіть-но, як працює трансформатор.
— Ось так: у-у-у...

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.

УЧИТИСЯ ВЧИТИ ПІЗНАВАННЯ ЗАКОНІВ І ТЕОРІЙ

Нерідко від студентів можна почути: «Навіщо нам та теорія, якщо вона на практиці ніде не застосовується?» Це глибоко помилкова думка. Дійсно, стихійно-емпіричне знання людини досить для того, щоб розумно розв'язати просте завдання у повсякденному житті. В цьому випадку людина діє за готовим зразком: спостерігає ситуацію, вибирає з пам'яті один із алгоритмів, що багаторазово застосовувалися в подібних ситуаціях, і сама застосовує його. Основний недолік емпіричного мислення у тому, що воно оптимістично діє лише в стандартних, простих ситуаціях. А життя наше — динамічне і складне, і чим складніша виробнича чи життєва ситуація, тим менше надій на те, що можна прийняти розумне рішення, опираючись тільки на власний досвід і «здоровий глузд».

Ф. Енгельс писав: «...здоровий глузд досить почесний супутник в чотирьох стінах своїх домашніх справ і переживає дивні пригоди, щойно тільки він відважиться вийти на широкий простір дослідження». А в сучасному складному виробництві доводиться щоденно досліджувати, вести пошук нової інформації для прийняття оптимального рішення, і тому, щоб забезпечити передові рубежі науково-технічного прогресу, без теоретичних знань і наукових методів теоретичного пізнання не можна обійтись.

Що ж таке наукова теорія? Це система об'єктивної, узагальненої інформації про предмети, їх властивості та відношення між ними, виражена за допомогою наукових понять (емпіричних, ідеальних та гіпотетичних), законів і теорій, які описують, пояснюють і завбачають певну сукупність об'єктів реального світу. Наукові поняття-терміни, що їх придумують вчені для пояснення якоїсь множини емпіричних фактів.

Кожна наука має свою специфічну термінологію. Наприклад, у курсі фізики наукових понять більше 1500. Звісно, засвоїти таку кількість людини досить важко. Отже потріб-

но висловити ці поняття так, щоб у мінімальній кількості слів містилася уся інформація, відображена в наукових поняттях. Можна цього досягти? Можна. Відомо, що наукові поняття — це моделі об'єктивних предметів і їх властивостей, а

зують взаємозв'язки між науковими поняттями. Слід чітко відрізнити наукові закони від законів природи, котрі незалежні від свідомості людей. А от закони наукові — це моделі, що їх створюють люди. Вони завжди абстрактні, ідеальні

предмети існують у закономірному взаємозв'язку. Наукові поняття, відображаючи ці закономірності, повинні бути представлені у вигляді наукових

і наближено відображають реальність. Закони бувають емпіричні і теоретичні. Емпіричні вказують на взаємозв'язок між реальними предметами та

законів. Наукові закони — суб'єктивне відображення об'єктивних законів природи та суспільства у вигляді суджень, які пока-

завищами, і дають відповіді на запитання «що, де, коли, скільки?», але не дають відповіді на запитання «чому?» і от для того, щоб розкрити суть

В. ЧИЖИК,
доцент, кандидат педагогічних наук.